

מ"ת 50139/08/16 - מדינת ישראל נגד אלון ענתבי

בית משפט השלום בקריות

25 אוגוסט 2016

מ"ת 50139-08-16 מדינת ישראל נ' ענתבי(עציר)

מ"ת 50130-08-16

לפני כבוד השופטת פנינה לוקיץ'

המבקשים מדינת ישראל

נגד

המשיבים אלון ענתבי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד קנטר

ב"כ המשיב - עו"ד קלוגרמן סניגוריה ציבורית

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים כנגדו בת"פ 50130-08-16 בו הוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירה של גניבת רכב ונהיגה ברכב ללא רשיון נהיגה תקף.

המשיב טוען כי עוצמת הראיות, ככל שאלו נוגעות לעבירה של גניבת הרכב הינן חלשות ביותר, וכן שלא קיימת עילת מעצר שכן מדובר בעבירת רכוש בודדת, נעדרת תחכום או שיטתיות, שאינה מצדיקה את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. הוצעה על ידי המשיב חלופת מעצר בית בבית חברתו, בפיקוח אם החברה ומפקחת נוספת.

עוצמת הראיות לכאורה ביחס לעבירת הגניבה

עיון בתיק מעלה שאין בידי המבקשת ראיות ישירות הקושרות את המשיב לביצוע האקט של גניבת הרכב, אולם בידיה ראיות למכביר בדבר השימוש שעשה המשיב ברכב וזאת בהעדר רשיון נהיגה תקף.

גניבת הרכב בה מדובר ארעה ביום 1.7.16, מועד בו בעל הרכב, מסוג פג'ו, מ.ר. 1100251 (להלן: הרכב") השאירו כשהוא מותנע ואינו נעול בחניית תחנת דלק, ונסע במונית, עם חבר אחר, לאסוף חברים נוספים. עד אשר בעל הרכב חזר למקום, בחלוף כ-20 דקות, רכבו נעלם, כשבתוכו מכשיר הפלאפון של חברו. תלונה על גניבת הרכב והפלאפון נמסרה בו ביום אולם ניסיון המבקשת לאתר חשוד באמצעות צילומי האבטחה כשל בשל אי תקינות המצלמות.

ביום 15.8.16 פנה אדם, המכיר את המשיב, לשוטרי סיור ומסר לו מידע לפיו המשיב נוהג ברכב, אשר ידוע לאותו אדם כי הוא רכב גנוב, וזאת במשך למעלה מחודש. בעקבות זאת נעשו פעולות חקירה לרבות תצפית על הרכב והבית בו מתגורר המשיב (שהינו בית משפחת חברתו), כאשר בהמשך היום בוצע מעצרו של המשיב, לאחר התנגדות מסוימת מצידו.

מהראיות שנאספו, שהן בעיקרן הודעות שנגבו מבני הבית בו מתגורר המשיב (בית החברה) ומכרים נוספים, עולה כי אלו טוענים שהמשיב הגיע עם הרכב לבית לפני "חודש וקצת" ומאז הוא עושה בו שימוש. העדים שנחקרו טענו כי אין להם כל מידע באשר לאופן רכישת הרכב על ידי המשיב (שהינו צעיר בן 19.5 חסר כל אמצעים כלכליים שאינו עובד למחייתו), וחלקם אף אישרו כי ידעו שאין לו רשיון נהיגה תקף, אולם הוא טען בפניהם כי יש ברשותו רשיון הרכב ורשיון נהיגה.

לטענת המבקשת, הראיות שנאספו, על אף שאין בהן לקשור את המשיב ישירות לאקט הגניבה ביום 1.7.16, יש בהן להקים "חזקה תכופה" שכן יש בה להצביע על כך שהרכב היה בחזקת המשיב בסמוך לאחר ארוע הגניבה, שכן מהעדויות עולה כי הוא מחזיק בו למעלה מחודש לפני שנעצר, בעוד שהרכב נגנב חודש וחצי לפני מועד המעצר. המבקשת מוסיפה וטוענת כי שתיקת המשיב בחקירתו, ואי מתן גרסה באשר לנסיבות בהן הגיע הרכב לידי, מחזקת את הראיות, ודי בכך להוות "ראיות לכאורה" לצורך הבקשה למעצר.

לאחר עיון מדוקדק בתיק החקירה ובטיעוני הצדדים, אני מסכימה עם ב"כ המשיב כי קיימת חולשה ראייתית באשר לאפשרות הוכחת העבירה של גניבת הרכב (להבדיל מעבירה פחותה של החזקת רכוש החשוד כגנוב, שאינה כלולה בכתב האישום), אולם אין בכך לומר כי לא קיימות ראיות לכאורה, אלא רק כי אלו אינן במדרג הראייתי הגבוה.

השאלה באם במכלול נסיבות הענין ישתכנע בית המשפט בקיומה של החזקה התכופה, על אף שהעדויות עליהן נסמכת החזקה במקרה זה לא מצביעות על מועד מדויק שבו הביא המשיב את הרכב לבית והחל להחזיק בו, היא שאלה שתוכרע לאחר שמיעת ראיות. מודעת אני לקיומה של פסיקת בית המשפט העליון, לפיה תפיסת רכב גנוב בידי אדם בחלוף 9 ימים ממועד גניבתו איננה עונה לדרישת "חזקה תכופה" (ע"פ 8584/13 **שטארה נ' מ"י** (30.6.14), אולם אין בכך להביא לקביעה אפרוירית כי זו תהא תוצאת ההליך כאן, שכן גם שם נאמר כי לא ניתן לקבוע "גבול חד" מתי החזקה כבר איננה תכופה במידה שתאפשר הרשעה על בסיסה, מה גם שעדיין יש ללבן ולקבוע מתי החלה החזקה

התכופה במקרה זה.

קיומה של עילת מעצר

המדובר במשיב, בן 19.5 שנים אשר עברו הפלילי כבר מכביד למדי, ותלויים כנגדו שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה במידה ויורשע בעבירת הגניבה (נוסף למאסר על תנאי נוסף שאינו בר הפעלה בשל טיב העבירות שנקבעו להפעלתו).

לטענת ב"כ המשיב, גם בהנחה כי קיימות ראיות לכאורה, הרי שמדובר בעבירת רכוש יחידה של גניבת הרכב, שאם בוצעה על ידו בוצעה בנסיבות אינן מצביעות על כל תחכום או תכנון, אלא על ניצול הזדמנות שנקרתה בדרכו, וכי אין בעבירה זו, על אף עברו של המשיב, להצביע על מסוכנות לציבור.

בכל מקרה, גם באם קיימת עילת מעצר היא בעוצמה נמוכה, גם לאור חולשת הראיות, ולפיכך ניתן להסתפק בחלופת מעצר שהוצעה בבית החברה, תחת פיקוחן של אם החברה וחברתה, אשר שמעתי אותן בדיון.

לעומתו טוענת המבקשת, כי על אף שמדובר בעבירת רכוש יחידה, הרי שבצירוף לנהיגה ללא רשיון במשך חודשים ארוכים, ולעבר המכביד יחסית לגיל הצעיר, לא ניתן להבטיח את בטחון הציבור בחלופת המעצר המוצעת, מה גם שהמפקחות, לטעמו של ב"כ המבקשת, אינן מפקחות ראיות ולא ניתן לתת בהן אמון.

בניגוד לטענת ב"כ המשיב אני סבורה כי על אף שמדובר בעבירת רכוש בודדת, אליה נלווית הנהיגה ללא רשיון במשך תקופה ארוכה (לרבות הסעת בני הבית ללא ביטוח תקף!), דבר שהעמיד גם אותם בסיכון של ממש), הרי שקמה עילת מעצר לנוכח עברו של המשיב. המדובר בבחור צעיר אשר נדמה כי כל ההזדמנויות שנתנו לו על ידי בית המשפט לנוער על רקע נסיבות חייו הקשות (כפי שהדבר פורט בהכרעת הדין בת.פ. 55402-10-15 מיום 12.4.16), לא נוצלו על ידו לצורך שיקום של ממש, והראיה שתוך זמן קצר למדי הוא נתפס כשהוא מבצע עבירות הקשורות לרכב גנוב, וזאת כאשר עומד לחובתו מאסר על תנאי על עבירות דומות מת.פ. 50051-04-14 מיום 8.7.15 (אשר התנאי בו הוארך והינו תקף), מעידים על כך. אין ספק כי מדובר בהתנהגות המעידה, על פניה, על מסוכנות לרכוש הציבור ואף לביטחוננו (בשל נהיגה ללא רשיון וביטוח), בשל קיום אפשרות גבוהה לחזרתיות מצידו.

עם זאת, מסכימה אני כי עילת המעצר איננה במדרג גבוה, ונוכח החולשה הראייתית ביחס לעבירת הגניבה, שהיא זו המיוחסת לו בכתב האישום, אני בהחלט סבורה כי יש לשקול חלופת מעצר מתאימה

אלא שהחלופה שהובאה בפני איננה ראויה ואין בה לספק את המסגרת הנדרשת לשמירת הגבולות של המשיב.

כפי שציין ב"כ המבקשת בצדק, המפקחת גב' דוריס טויל, שהיא אם החברה, אצלה התגורר המשיב בכל התקופה הרלבנטית לעבירות נשוא כתב האישום, הינה עדה מרכזית של התביעה להוכחת החזקה התכופה, ומשכך עולה גם חשש לשיבוש הליכי משפט שקשה לאיינו, בוודאי שלא בשחרור לביתה ותחת פיקוחה. אמנם השתכנעתי כי אם החברה רוצה בטובת המשיב ועשתה רושם של אישה סמכותית ביותר, אשר ספק באם תקבל בהבנה הפרה של האמון שהיא

נותנת במשיב בהסכמתה לפקח עליו, אולם מנגד, לא ניתן להתעלם מהנתונים העולים מחקירתה, לרבות העובדה כי היא עצמה חשדה כי מדובר ברכב גנוב, ואף חשדה כי למשיב אין רשיון נהיגה, ולמרות זאת היא הסתפקה בדברי "ההרגעה" של המשיב, ולא טרחה להעמיק ולבדוק את הענין, על אף שהיא עצמה נהגה לנסוע עם המשיב ברכב.

באשר למפקחת הנוספת, המדובר בגב' שטשווילי, שהיא חברה של החברה, המיוחדת עם המשיב, שהינה בחורה צעירה מאוד (צעירה מהמשיב), העומדת לפני גיוס לצבא, אשר לא מצאתי כי יכולה להוות גורם מציב גבולות ומפקח למשיב, וגם לא מצאתי כי ניתן לתת בה אמון מספיק, לאור העובדה כי בעדותה לא ציינה שנחקרה כחשודה באיומים בשנה האחרונה, וניסתה "לגמד" את מעורבותה בענין. אמנם נכון כי עצם היותה חשודה בעבירת איומים אין בה לשלול אפשרותה לשמש כמפקחת, אולם אי הכנות בתשובותיה בענין זה, לא הותירו רושם של אדם שניתן לסמוך עליו לצורך הפיקוח.

שקלתי באם ניתן לחזק את האמון במפקחים בדרך של השתתפותה משמעותית, שתבטיח שרצונם לסייע למשיב יקבל ביטוי מעשי וממשי שימשם הרתעה מפני הפרת חובתם כמפקחים, אולם אני סבורה כי בהתחשב בכל הנאמר לעיל, אין המדובר בחלופה מתאימה, גם לא בצורך הפקדה כספית משמעותית.

בנסיבות הענין, אינני מורה על שחרורו לחלופה המוצעת אולם, אהיה מוכן לשקול חלופה אחרת באם תוצע כזו.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ו, 25/08/2016 במעמד הנוכחים.

פנינה לוקיץ', שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור נימוקי החלטתי דלעיל ולאחר שהוצגה בפניי חלופה אחרת שלגביה לא קיימות ההסתייגויות שהעליתי בהחלטתי, דהיינו שמקום החלופה אינו בבית החברה אלא בבית אימו של המשיב והמפקחות שנשמעו בפניי, אני מוצאת אותן מפקחות ראויות ששוכנעתי כי מבינות את מלאכת הפיקוח ואת אחריותן בנטילת מלאכת הפיקוח על המשיב, אינני סבורה כי יש צורך בקבלת תסקיר קודם לשחרור המשיב לחלופה המוצעת.

על כן אני מורה על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית אימו שברחוב דגניה 39 קרית חיים וזאת בפיקוח אימו

עמוד 4

והגב' דמרי.

על המשיב לשהות בבית אימו בכל שעות היממה כאשר עימו שוהה אחת מהמפקחות ואין להתיר מצב שהמשיב נמצא בבית אימו ללא פיקוח אחת המפקחות אף לא לזמן קצר.

אני מתירה למשיב לצאת ממקום מעצר הבית בכל יום בין השעות 10.00-12.00 וזאת בתנאי כי הוא מלווה בכל עת על ידי מי מהמפקחות ואינו יוצא מתחום הקריות.

להבטחת קיום תנאי מעצר הבית יחתום המשיב על התחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪ וכן תחתם ערבות צד ג' של כל אחת מהמפקחות על סכום זהה.

החלטה זו מהווה פקודת שחרור.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ו, 25/08/2016 במעמד הנוכחים.

פנינה לוקיץ', שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהיעדר בקשה לעריכת תסקיר או לכניסת המשיב לקבוצת טיפול, אינני רואה בשלב זה מקום להפנותו לשירות המבחן אולם, ככל שיתעורר צורך כזה בעתיד, בהחלט יש מקום להפנותו לקבלת תסקיר מתאים.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ו, 25/08/2016 במעמד הנוכחים.

פנינה לוקיץ', שופטת

עמוד 5